

عنوان مقاله:

تحلیل وضعیت بیابان زایی با استفاده از مدل IMDPA با رویکرد تغییر اقلیم (مطالعه موردی: شهرستان شادگان)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای تغییرات آب و هوایی، دوره 2، شماره 6 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

رضا برنا - دانشیار گروه جغرافیا، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

در این تحقیق وضعیت بیابان‌زایی شهرستان شادگان با استفاده از مدل IMDPA مورد بررسی قرار گرفت، که در آن با استفاده از مستندات آماری و مدل ایرانی ارزیابی پتانسیل بیابان‌زایی (IMDPA) به تحلیل موضوع پرداخته شد. برای انجام پژوهش از بین ۹ معیار مدل IMDPA، ۲ معیار پوشش گیاهی و اقلیم با توجه به شرایط منطقه انتخاب و برای هر معیار، شاخص‌های مختلفی در نظر گرفته شد. در این مدل ارزش عددی معیارها از میانگین هندسی شاخص‌ها و در نهایت بیابان‌زایی کل منطقه از میانگین هندسی معیارها به دست آمده و در نرم افزار ArcGIS، نقشه نهایی بیابان‌زایی منطقه تهیه گردید. نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که معیار پوشش گیاهی با ارزش عددی ۳۹/۲ تاثیر بیشتری نسبت به معیار اقلیم با ارزش عددی ۷/۱ در بیابان‌زایی منطقه داشته است. در نهایت نیز ارزش کمی شدت بیابان‌زایی بر اساس دو معیار مورد بررسی به میزان ۰۲/۲ بدست آمد، که طبق جدول امتیازدهی این مدل، وضعیت فعلی بیابان‌زایی برای کل منطقه، متوسط تعیین گردید.

کلمات کلیدی:

اقلیم، بیابان‌زایی، پوشش گیاهی، شهرستان شادگان، IMDPA

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1315085>

